

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 5ης Δεκεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση T-219/01 R,

Commerzbank AG, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H. Satzky και B. M. Maassen, δικηγόρους,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον S. Rating, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητείται, αφενός, η αναστολή εκτέλεσης της απόφασης της Επιτροπής της 17ης Αυγούστου 2001 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της αιτούσας να της επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την παύση της διαδικασίας στην υπόθεση

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

COMP/E-1/37.919 — τραπεζικές προμήθειες για την μετατροπή των νομισμάτων της ζώνης ευρώ, που είχε κινηθεί εις βάρος ορισμένων άλλων τραπεζών, και, αφετέρου, η αναστολή της διαδικασίας της εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ στην ίδια υπόθεση στο μέτρο που την αφορά,

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ**

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- 1 Η Επιτροπή εξέδωσε στις 23 Μαΐου 2001 την απόφαση 2001/462/ΕΚ, ΕΚΑΧ, σχετικά με τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων [συμβούλου ελεγκτή] σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ L 162, σ. 21), η οποία κατήργησε την απόφαση 94/810/ΕΚΑΧ, ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 330, σ. 67).

- 2 Η τρίτη και η έκτη αιτιολογική σκέψη της ανωτέρω αποφάσεως προβλέπουν, αφενός, ότι η διεξαγωγή διοικητικών διαδικασιών θα πρέπει να ανατίθεται σε ανεξάρτητο πρόσωπο, τον σύμβουλο ελεγκτή, με εμπειρία σε θέματα ανταγωνισμού, το οποίο να διαθέτει την αναγκαία ακεραιότητα προκειμένου να συμβάλει στην αντι-

κειμενικότητα, στη διαφάνεια και στην αποτελεσματικότητα αυτών των διαδικασιών, και, αφετέρου, ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ανεξαρτησία του, θα πρέπει να υπαχθεί διοικητικά στο μέλος της Επιτροπής που είναι αρμόδιο για θέματα ανταγωνισμού. Επιπλέον, πρέπει να αυξηθεί η διαφάνεια σχετικά με τον διορισμό του, την παύση ή την αλλαγή καθηκόντων του.

3 Από το άρθρο 5 της απόφασης 2001/462 προκύπτει ότι ο σύμβουλος ελεγκτής μεριμνά για την ορθή διεξαγωγή του ελέγχου και συμβάλλει στην αντικειμενικότητα τόσο του ίδιου του ελέγχου όσο και κάθε απόφασης που λαμβάνεται στη συνέχεια στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας σε θέματα ανταγωνισμού. Ο σύμβουλος ελεγκτής επιδιώκει ιδίως να εξασφαλίσει ότι κατά την προετοιμασία των σχεδίων αποφάσεων της Επιτροπής λαμβάνονται δεόντως υπόψη όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά, είτε ευμενή είτε δυσμενή για τα εμπλεκόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των πραγματικών στοιχείων που αφορούν τη βαρύτητα της παραβάσεως.

4 Το άρθρο 8 της απόφασης προβλέπει:

«1. Όταν πρόσωπο, επιχείρηση ή ένωση προσώπων ή επιχειρήσεων έλαβαν [από την Επιτροπή] μία ή περισσότερες από τις επιστολές που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, [συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που συνοδεύουν την ανακοίνωση αιτιάσεων] και έχουν λόγους να πιστεύουν ότι η Επιτροπή έχει στην κατοχή της έγγραφα τα οποία δεν τους έχουν κοινοποιηθεί και τα οποία είναι αναγκαία για την άσκηση του δικαιώματος ακρόασης, μπορούν να ζητήσουν πρόσβαση στα έγγραφα αυτά με αιτιολογημένη αίτηση.

2. Η αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με οποιαδήποτε τέτοια αίτηση κοινοποιείται στο πρόσωπο, στην επιχείρηση ή στην ένωση που υπέβαλε το αίτημα, καθώς και σε κάθε άλλο πρόσωπο, επιχείρηση ή ένωση που εμπλέκεται στη διαδικασία.»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 5 Στις αρχές του 1999 η Επιτροπή κίνησε διαδικασία έρευνας κατά 150 τραπεζών περίπου, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν και η προσφεύγουσα, που ήσαν εγκατεστημένες σε επτά κράτη μέλη, ήτοι στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ιρλανδία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία, την Πορτογαλία και τη Φινλανδία, διότι είχε την υπόνοια ότι οι συγκεκριμένες τράπεζες είχαν συμφωνήσει να διατηρήσουν σε ένα ορισμένο επίπεδο τις τραπεζικές προμήθειες για τη μετατροπή των νομισμάτων της ζώνης ευρώ.
- 6 Στις 3 Αυγούστου 2000, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην αιτούσα τις αιτιάσεις της στο πλαίσιο της έρευνας αυτής.
- 7 Στις 24 Νοεμβρίου 2000, η αιτούσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της συναφώς.
- 8 Η αιτούσα ανέπτυξε τις απόψεις της στο πλαίσιο ακροάσεως σχετικά με την έρευνα αυτή που πραγματοποιήθηκε την 1η και τη 2α Φεβρουαρίου 2001.
- 9 Από τα ανακοινωθέντα Τύπου της Επιτροπής, που φέρουν ημερομηνία αντιστοίχως 11 Απριλίου, 7 και 14 Μαΐου 2001, προκύπτει ότι η Επιτροπή αποφάσισε να παύσει τη διαδικασία λόγω παραβάσεως που είχε κινήσει εις βάρος ολλανδικών και βελγικών τραπεζών καθώς και εις βάρος ορισμένων γερμανικών τραπεζών. Η Επιτροπή έλαβε την απόφαση αυτή αφού οι τράπεζες αυτές μείωσαν τις τραπεζικές προμήθειές τους για τη μετατροπή των νομισμάτων της ζώνης ευρώ.

- 10 Από το ανακοινωθέν Τύπου της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 2001 προκύπτει ότι η Επιτροπή αποφάσισε να παύσει τις διαδικασίες λόγω παραβάσεως που είχε κινήσει εις βάρος φινλανδικών, ιρλανδικών, βελγικών, ολλανδικών και πορτογαλικών τραπεζών, καθώς και εις βάρος ορισμένων γερμανικών τραπεζών.
- 11 Με επιστολή της 15ης Αυγούστου 2001 προς τον σύμβουλο ελεγκτή της Επιτροπής, η αιτούσα ζήτησε να πληροφορηθεί τις περιστάσεις υπό τις οποίες έπαυσε η διαδικασία στις παράλληλες υποθέσεις. Η αιτούσα τόνισε επίσης ότι επιβαλλόταν να της επιτραπεί συμπληρωματικώς η πρόσβαση στους φακέλους, ιδίως στα έγγραφα της διαδικασίας που αφορούσε τις γερμανικές και τις ολλανδικές τράπεζες. Για την άμυνά της, η αιτούσα ζητούσε ειδικότερα να πληροφορηθεί τον λόγο για τον οποίο έπαυσε η διαδικασία που είχε κινήσει κατά της τράπεζας GWK, ενώ, σύμφωνα με την ανακοίνωση αιτιάσεων, η τράπεζα αυτή είχε διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην προβαλλόμενη παράβαση και ενώ δεν μείωσε τις τραπεζικές προμήθειές της για τη μετατροπή των νομισμάτων της ζώνης ευρώ στη Γερμανία.
- 12 Με μία πρώτη επιστολή της 17ης Αυγούστου 2001, ο σύμβουλος ελεγκτής απέρριψε αυτή την αίτηση περί προσβάσεως στα ανωτέρω έγγραφα (στο εξής: επίδικη απόφαση). Η απόρριψη της αιτήσεως στηριζόταν στην ακόλουθη αιτιολογία:

«Κατά πάγια νομολογία, η πρόσβαση στο φάκελο στο πλαίσιο των διαδικασιών του ανταγωνισμού ενώπιον της Επιτροπής επιτελεί μια ειδική λειτουργία. Η πρόσβαση στον φάκελο σκοπεί στο να παράσχει στην επιχείρηση εις βάρος της οποίας εκκρεμεί η κατηγορία ότι παρέβη το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού να αμυνθεί αποτελεσματικά έναντι των αιτιάσεων της Επιτροπής. Η προϋπόθεση αυτή δεν συντρέχει παρά μόνον αν οι επιχειρήσεις έχουν πρόσβαση στο σύνολο των εγγράφων που περιέχει ο φάκελος της διαδικασίας, ήτοι στα έγγραφα που αφορούν τη διαδικασία, πλην των εμπιστευτικών εγγράφων και των εσωτερικών διοικητικών εγγράφων. Με τον τρόπο αυτό αποκαθίσταται η “ισότητα των όπλων” μεταξύ της Επιτροπής και του αμυνομένου.

Εν προκειμένω, η Commerzbank είχε τη δυνατότητα προσβάσεως στα έγγραφα της διαδικασίας COMP/E-1/37.919 καθώς και σε άλλα έγγραφα παράλληλων μεν

φακέλων, αλλά κρίσιμων για τη διαδικασία “γερμανικές τράπεζες”. Κατά συνέπεια, ελήφθη υπόψη το δικαίωμα σας αυτό για μία άνευ περιορισμών άμυνα έναντι των αιτιάσεων της Επιτροπής.

Οι περιστάσεις λόγω των οποίων ανεστάλη η διαδικασία που αφορούσε άλλα πιστωτικά ιδρύματα άλλων κρατών μελών αποτελούν το αντικείμενο παράλληλων αλλά χωριστών πράξεων της Επιτροπής, στις οποίες δεν μπορούν να έχουν κατ’ αρχήν πρόσβαση οι γερμανικές τράπεζες. Δεν βλέπω άλλωστε με ποιον τρόπο οι πληροφορίες που επιθυμείτε θα μπορούσαν να έχουν σημασία για την άμυνα των πελατών σας. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει συνεπώς να απορριφθεί η αίτησή σας να σας επιτραπεί συμπληρωματικώς η πρόσβαση στον φάκελο, σύμφωνα με τη νομολογία του Πρωτοδικείου στις υποθέσεις για το τσιμέντο.

Δεν μπορώ να κάνω δεκτή την αίτησή σας ούτε όσον αφορά τα έγγραφα σχετικά με την αναστολή της διαδικασίας COMP/E-1/37.919 που κινήθηκε εις βάρος ορισμένων γερμανικών τραπεζών. Τα συναφή στοιχεία που αφορούν τα συγκεκριμένα ιδρύματα, στον βαθμό που δεν έχουν δημοσιευθεί από την Επιτροπή, έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα και, κατά συνέπεια, τα λοιπά μέρη της διαδικασίας δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτά.

Η παρούσα απόφαση εκδόθηκε βάσει του άρθρου 8 της αποφάσεως [2001/462].»

- 13 Με δεύτερη επιστολή, επίσης της 17ης Αυγούστου 2001, ο σύμβουλος ελεγκτής τόνισε τα εξής:

«[...] η Επιτροπή δεν έχει [...] κανένα λόγο να αναβάλει την — προβλεπόμενη για τις αρχές ή τα μέσα Σεπτεμβρίου του τρέχοντος έτους — διαβίβαση του σχεδίου της οριστικής αποφάσεως στη διαδικασία COMP/E-1/37.919».

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Σεπτεμβρίου 2001, η αιτούσα άσκησε προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως. Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε αυθημερόν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ζητώντας, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως και, αφετέρου, την αναστολή της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ στην υπόθεση COMP/E-1/37.919 — τραπεζικές προμήθειες για τη μετατροπή των νομισμάτων της ζώνης ευρώ: Γερμανία (Commerzbank AG).
- 15 Στις 5 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 16 Στις 17 Οκτωβρίου 2001, η αιτούσα κλήθηκε να καταθέσει τις παρατηρήσεις της επί του παραδεκτού της κύριας προσφυγής και της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 17 Στις 23 Οκτωβρίου 2001, η αιτούσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επ' αυτού.

Σκεπτικό

- 18 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

- 19 Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 104, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως της πράξεως ενός οργάνου είναι παραδεκτή μόνον αν ο αιτών προσέβαλε την πράξη αυτή με προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου. Ο κανόνας αυτός δεν αποτελεί απλό τύπο, αλλά προϋποθέτει ότι η κύρια προσφυγή με την οποία συνδέεται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μπορεί πράγματι να εξεταστεί από το Πρωτοδικείο.
- 20 Κατά πάγια νομολογία, η εξέταση του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει να πραγματοποιείται, κατ' αρχήν, στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ώστε να μην προδικάζεται η έκβαση της κύριας υποθέσεως. Όταν όμως, όπως εν προκειμένω, προβάλλεται η ένσταση ότι η κύρια προσφυγή, με την οποία συνδέεται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι προδήλως απαράδεκτη, μπορεί να 4είναι αναγκαίο να διαπιστωθεί η ύπαρξη ορισμένων στοιχείων από τα οποία να είναι δυνατό να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό της προσφυγής [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 1988, 376/87 R, Distrivet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 209, σκέψη 21, και της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-300/00 P(R), Federaci3n de Cofradías de Pescadores de Guirúzcoa κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-8797, σκέψη 34, καθώς και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Νοεμβρίου 1999, T-222/99 R, Martinez και de Gaulle κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3397, σκέψη 60].
- 21 Εν προκειμένω, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων θεωρεί ότι πρέπει να εξετάσει αν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία να είναι δυνατό να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό της κύριας προσφυγής.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι εναπόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να διαπιστώσει αν, εκ πρώτης όψεως, από τα στοιχεία που περιέχει η κύρια προσφυγή πιθανολογείται το παραδεκτό της. Εν προκειμένω όμως, η υπό κρίση προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

- 23 Όσον αφορά το παραδεκτό της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα ζήτησε, με το δεύτερο αίτημα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, την αναστολή της εκκρεμούσας διαδικασίας λόγω παραβάσεως στην υπόθεση COMP/E-1/37.919, προκειμένου να της επιτραπεί ακολούθως η πρόσβαση στον φάκελο. Ωστόσο, η δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων προκειμένου να χορηγηθεί άδεια προσβάσεως στον φάκελο εκκρεμούσας διαδικασίας λόγω παραβάσεως αποτέλεσε το αντικείμενο της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 1992, T-10/92 έως T-12/92 και T-15/92, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. II-2667, στο εξής: απόφαση Cimenteries CBR, σκέψεις 38 και 39), στην οποία το Πρωτοδικείο δεν δέχθηκε ότι υπάρχει η δυνατότητα αυτή.
- 24 Με το πρώτο αίτημα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως που δεν επιτρέπει στην αιτούσα την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα. Δεδομένου ότι το δεύτερο αίτημα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων είναι απαράδεκτο, το πρώτο αυτό αίτημα μένει μετέωρο και άνευ νοήματος πλέον. Περαιτέρω, με το αίτημα αυτό ζητείται η λήψη ενός μέτρου το οποίο προδήλως στερείται αξίας, ήτοι η αναστολή εκτελέσεως μιας αρνητικής αποφάσεως, η οποία δεν θα υποχρέωνε την Επιτροπή να χορηγήσει στην αιτούσα αυτό που ζητεί, ήτοι την πρόσβαση στον φάκελο. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να διαταχθεί η λήψη του αιτουμένου μέτρου στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων. Ως εκ τούτου, και το πρώτο αυτό αίτημα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων είναι απαράδεκτο.
- 25 Το γεγονός ότι η αιτούσα επιχειρεί να αποδείξει το παραδεκτό των αιτημάτων της αιτήσεώς της ασφαλιστικών μέτρων επικαλούμενη ορισμένες υποτιθέμενες διαφορές μεταξύ των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Cimenteries CBR και των εν προκειμένω πραγματικών περιστατικών, και αν υποτεθούν αληθείς, δεν δικαιολογεί την απόκλιση από την ανωτέρω νομολογία. Στα βασικά τους σημεία, τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υποθέσεως είναι παρεμφερή με αυτά της αποφάσεως Cimenteries CBR. Η αιτούσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο η τροποποίηση των καθηκόντων του συμβούλου ελεγκτή με την απόφαση 2001/462 θα μπορούσε να οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα.
- 26 Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται λόγος αποκλίσεως από την αρχή ότι η απόρριψη της αιτήσεως περί προσβάσεως στον φάκελο της διαδικασίας για τη διαπίστωση παραβάσεως δεν μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς. Κατά συνέπεια, η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

- 27 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι η κύρια προσφυγή είναι παραδεκτή. Η επίδικη απόφαση υπόκειται σε προσφυγή δεδομένου ότι παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα που βλάπτουν τα συμφέροντα της αιτούσας διότι θίγουν τη νομική θέση της. Επιπλέον, η απόφαση 2001/462 τροποποίησε το προηγούμενο νομικό καθεστώς σχετικά με το παραδεκτό προσφυγής που βάζει αυτοτελώς κατά αποφάσεως που απορρίπτει αίτηση προσβάσεως στον φάκελο.
- 28 Η αιτούσα στηρίζεται προς τούτο στον όρο «απόφαση» που επέλεξε η Επιτροπή στην απόφαση 2001/462 και στη γραμματική διατύπωση του άρθρου 8 της αποφάσεως αυτής που επιτρέπει ρητώς την έκδοση αποφάσεως επί αιτήσεως περί προσβάσεως στον φάκελο. Η καθιέρωση και η οργάνωση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 8 οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249, παράγραφος 4, ΕΚ.
- 29 Το γεγονός ότι, από της εκδόσεως της αποφάσεως 2001/462, υπόκειται σε προσφυγή η απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση περί προσβάσεως στον φάκελο προκύπτει επίσης από τον σκοπό της προσεγγίσεως των νομοθεσιών στην Ευρώπη μέσω των κοινοτικών διατάξεων. Μια εξαντλητική σύγκριση των νομικών ζητημάτων θα καταδείκνυε ότι, στα κράτη μέλη στα οποία δεν υπάρχει η διαδικασία της προσφυγής, η έννοια της διοικητικής πράξεως έχει ευρύτερο περιεχόμενο και δεν περιορίζεται στις πράξεις που δημιουργούν μια έννομη κατάσταση. Επιπλέον, στο κοινοτικό δίκαιο, επιβάλλεται να γίνει δεκτό ότι η έννοια της «αποφάσεως» έχει ευρύ περιεχόμενο προκειμένου να είναι δυνατή η παροχή αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 30 Ως προς το σημείο αυτό, διάφορα στοιχεία καθιστούν δυνατή τη σύγκριση της παρούσας καταστάσεως με αυτήν της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, AKZO Chemie κατά Επιτροπής (Συλλογή 1986, σ. 1965). Η απόφαση με την οποία απορρίπτεται η αίτηση περί προσβάσεως στον φάκελο συνιστά νομική πράξη με την οποία η Επιτροπή αποφαινεται κατά τρόπο οριστικό. Μέσω των δύο όρων «προπαρασκευαστικός/οριστικός» καθορίζεται απλώς το αν η προσφυγή κατά μιας οριστικής αποφάσεως διασφαλίζει επαρκή δικαστική προστασία κατά των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο της διαδικασίας. Το Δικαστήριο επισήμανε την ύπαρξη του κριτηρίου αυτού με την απόφασή του της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής (Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 24).

- 31 Προσφυγή ασκούμενη απλώς κατά της οριστικής απόφασεως δεν διασφαλίζει, κατά την αιτούσα, επαρκή προστασία κατά αποφάσεως διαδικαστικού χαρακτήρα. Η διαδικαστική αυτή απόφαση έχει άμεσες συνέπειες επί της εκβάσεως της διαδικασίας που κίνησε η Επιτροπή. Η αιτούσα ευελπιστεί ότι από την περαιτέρω πρόσβαση στον φάκελο θα αντλήσει πρόσθετα στοιχεία για την άμυνά της, δεδομένου ότι η πρόσβαση στον φάκελο θα τη διαφωτίσει ως προς τους λόγους που ώθησαν την καθής να παύσει τη διαδικασία που είχε κινήσει και κατά πολλών άλλων τραπεζών. Κατά την αιτούσα, τα στοιχεία αυτά είναι κρίσιμα για την άμυνά της.
- 32 Αν η αιτούσα δεν έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή παρά μόνον κατά της οριστικής αποφάσεως της Επιτροπής, δεν θα είχε τη δυνατότητα να εμποδίσει την έκδοση μιας εσφαλμένης αποφάσεως. Η αιτούσα θα έχανε για τον λόγο αυτό ένα βαθμό δικαιοδοσίας. Ομοίως, η αρχή της οικονομίας της διαδικασίας δικαιολογεί το να επιτραπεί η πρόσβαση στον φάκελο.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 33 Προεισαγωγικώς, όσον αφορά τα επιχειρήματα που προβάλλει η αιτούσα προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η επίδικη απόφαση θα μπορούσε να προσβληθεί αυτοτελώς, πρέπει να τονιστεί ότι, οσάκις πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις που τυγχάνουν επεξεργασίας σε περισσότερες φάσεις, ιδίως δε στο τέλος μιας εσωτερικής διαδικασίας, δεν συνιστούν, κατ' αρχήν, πράξεις υποκείμενες σε προσφυγή ακυρώσεως παρά μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του θεσμικού οργάνου κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα των οποίων ο σκοπός συνίσταται στην προετοιμασία της οριστικής αποφάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Μαΐου 1994, T-37/92, BEUC και NCC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-285, σκέψη 27, και της 22ας Μαΐου 1996, T-277/94, ΑΙΤΕC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, II-351, σκέψη 51).
- 34 Στις υποθέσεις ανταγωνισμού, σκοπός της προσβάσεως στον φάκελο είναι να παρέχεται στους αποδέκτες ανακοινώσεως αιτιάσεων η δυνατότητα να λαμβάνουν γνώση των αποδεικτικών στοιχείων που διαθέτει η Επιτροπή, ώστε να μπορέσουν να

λάβουν λυσιτελώς θέση επί των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε η Επιτροπή, με την ανακοίνωση αιτιάσεων, βάσει των στοιχείων αυτών (απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-51/92 P, Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4235, σκέψη 75). Η πρόσβαση στον φάκελο εντάσσεται, επομένως, στις διαδικαστικές εγγυήσεις που αποσκοπούν στην προστασία των δικαιωμάτων άμυνας και στην εξασφάλιση, ειδικότερα, της αποτελεσματικής ασκήσεως του δικαιώματος ακροάσεως, το οποίο προβλέπεται στα άρθρα 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), και 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2842/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τις ακροάσεις στο πλαίσιο ορισμένων διαδικασιών κατ' εφαρμογήν των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 354, σ. 18). Ο σεβασμός των δικαιωμάτων αυτών σε κάθε διαδικασία που μπορεί να καταλήξει στην επιβολή κυρώσεων συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου η οποία πρέπει να τηρείται σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν πρόκειται για διοικητική διαδικασία (απόφαση Cimenteries CBR, σκέψεις 38 και 39, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-37/91, ICI κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1901, σκέψη 49).

- 35 Η ουσιαστική τήρηση της γενικής αυτής αρχής απαιτεί να παρέχεται στον προσφεύγοντα η δυνατότητα, ήδη από το στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή του ως προς το υποστατό και την κρισιμότητα των πραγματικών περιστατικών, αιτιάσεων και συνθηκών που επικαλείται η Επιτροπή (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 215, σκέψεις 9 και 11).
- 36 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι, ακόμη και αν ενδέχεται να συνιστούν προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας οι πράξεις με τις οποίες η Επιτροπή αρνείται την πρόσβαση στον φάκελο, ωστόσο παράγουν, κατ' αρχήν, μόνον τα περιορισμένα αποτελέσματα μιας προπαρασκευαστικής πράξεως που εντάσσεται στο πλαίσιο προηγουμένης διοικητικής διαδικασίας (απόφαση Cimenteries CBR κ.λπ., σκέψη 42). Όμως, μόνον οι πράξεις που επηρεάζουν άμεσα και κατά τρόπο μη αναστρέψιμο την έννομη κατάσταση των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων μπορούν να δικαιολογηθούν, προ της περατώσεως της διοικητικής διαδικασίας, το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως.
- 37 Στο πλαίσιο αυτό, ο ισχυρισμός της αιτούσας σχετικά με το στοιχείο του επείγοντος, ήτοι ότι επίκειται η έκδοση οριστικής αποφάσεως περί επιβολής προστίμου εις βάρος της δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο του παρόντος ελέγχου, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός αυτός δεν είναι επαρκώς σαφής κατά το ότι δεν εκθέτει το

περιεχόμενο της ενδεχόμενης αποφάσεως εις βάρος της αιτούσας. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός αυτός δεν διαφοροποιεί ουσιαστικά την παρούσα υπόθεση από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Cimenteries CBR.

38 Η ενδεχόμενη προσβολή του δικαιώματος του αποδέκτη ανακοινώσεως αιτιάσεων, εν προκειμένω της αιτούσας, να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή του όσον αφορά τις αιτιάσεις που έκανε δεκτές η Επιτροπή καθώς και ως προς τα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν τις αιτιάσεις αυτές μπορεί να παραγάγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα της αιτούσας μόνον όταν η Επιτροπή εκδώσει, ενδεχομένως, την απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση την οποία της προσάπτει. Πράγματι, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, η Επιτροπή μπορεί, ενόψει κυρίως των γραπτών και προφορικών παρατηρήσεων της αιτούσας, να παραιτηθεί από ορισμένες ή από το σύνολο των αιτιάσεων που διατυπώθηκαν αρχικά εις βάρος της. Μπορεί επίσης να θεραπεύσει ενδεχόμενες διαδικαστικές πλημμέλειες επιτρέποντας εκ νέου την πρόσβαση στον φάκελο, την οποία αρχικά είχε αρνηθεί, προκειμένου να μπορέσει η αιτούσα να εκφέρει εκ νέου γνώμη έχοντας πλήρη γνώση των αιτιάσεων που της γνωστοποιήθηκαν.

39 Εάν όμως, καθ' υπόθεση, το Πρωτοδικείο αναγνώριζε, στο πλαίσιο προσφυγής κατά αποφάσεως περατώνουσας τη διαδικασία, την ύπαρξη προσβολής του δικαιώματος πλήρους προσβάσεως στον φάκελο και, ως εκ τούτου, ακύρωνε την οριστική απόφαση της Επιτροπής λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας, όλη η διαδικασία θα ήταν πλημμελής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή θα υποχρεωνόταν είτε να εγκαταλείψει κάθε δίωξη κατά της αιτούσας είτε να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία παρέχοντάς της τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει εκ νέου την άποψή της ως προς τις αιτιάσεις που έγιναν δεκτές εις βάρος της υπό το φως του συνόλου των νέων στοιχείων στα οποία έπρεπε να έχει πρόσβαση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, μια νομότυπη διαδικασία προηγούμενης ακροάσεως θα αρκούσε για να αποκαταστήσει πλήρως τα δικαιώματα και τα προνόμια της αιτούσας (απόφαση Cimenteries CBR, σκέψη 47).

40 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, παρά το γεγονός ότι σκοπός της αποφάσεως 2001/462 είναι να διασφαλίσει την ανεξαρτησία του συμβούλου ελεγκτή, η αιτούσα δεν προσκόμισε σοβαρά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η προπαρατεθείσα ανωτέρω νομολογία σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο στις υποθέσεις του ανταγωνισμού δεν μπορεί πλέον να εφαρμοστεί.

- 41 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η επίδικη απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της αιτούσας να της επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την παύση της διαδικασίας COMP/E-1/37.919 που είχε κινηθεί κατά άλλων τραπεζών δεν μπορεί να παραγάγει έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να προκαλέσουν βλάβη στα συμφέροντα της αιτούσας, από τούδε και πριν από την ενδεχόμενη λήψη αποφάσεως που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και επιβάλλει, ενδεχομένως, κυρώσεις κατ' αυτής (βλ., στο πνεύμα αυτό, απόφαση *Cimenteries CBR*, σκέψη 48).
- 42 Ως προς το δεύτερο αίτημα της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων με το οποίο ζητείται η αναστολή της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να δεχθεί αίτηση για τη λήψη προσωρινών μέτρων με την οποία επιδιώκεται να παρεμποδιστεί η Επιτροπή να ασκήσει τις εξουσίες της για τη διεξαγωγή ερευνών μετά την έναρξη μιας διοικητικής διαδικασίας και πριν ακόμη η Επιτροπή εκδώσει τις οριστικές πράξεις των οποίων η εκτέλεση επιδιώκεται να αποτραπεί. Πράγματι, αν ελάμβανε τέτοια μέτρα, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν θα ενεργούσε στο πλαίσιο του ελέγχου της δραστηριότητας του καθού οργάνου, αλλά μάλλον θα το υποκαθιστούσε στην άσκηση αρμοδιοτήτων αμιγώς διοικητικών. Συνεπώς, ο αιτών δεν μπορεί να ζητήσει, δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, να υποχρεωθεί το καθού όργανο να απόσχει, έστω και προσωρινώς, της ασκήσεως των αρμοδιοτήτων του στο πλαίσιο μιας διοικητικής διαδικασίας (βλ. διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 1993, T-543/93 R, *Gestevisión Telecinco* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1409, σκέψη 24, και, στο πνεύμα αυτό, της 22ας Νοεμβρίου 1995, T-395/94 R II, *Atlantic Container* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2893, σκέψη 39). Ένα τέτοιο δικαίωμα θα μπορούσε να αναγνωριστεί στον αιτούντα μόνο στην περίπτωση κατά την οποία το αίτημα αυτό στηρίζεται σε στοιχεία βάσει των οποίων ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής μπορεί να διαπιστώσει την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων οι οποίες δικαιολογούν τη λήψη των αιτουμένων μέτρων (βλ., σχετικώς, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 1996, T-52/96 R, *Sogecable* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-797, σκέψεις 40 και 41).
- 43 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, εν προκειμένω, η αιτούσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ως προς την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη λήψη του αιτουμένου μέτρου, ήτοι την αναστολή της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ. Ως εκ τούτου, το δεύτερο αίτημα της αιτήσεως για τη λήψη προσωρινών μέτρων δεν είναι παραδεκτό.

- 44 Κατά συνέπεια, ελλείψει σοβαρών στοιχείων από τα οποία να πιθανολογείται το παραδεκτό της κύριας προσφυγής, η υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.**

- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 5 Δεκεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf